

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๑๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๑ (พยุห์) – ขุนหาญ

พ.ศ. ๒๕๓๖

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๖ เป็นปีที่ ๔๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ๆ ให้ ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๑๑๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๑ (พยุห์) - ขุนหาญ ในท้องที่อำเภอเมือง ศรีสะเกษ อำเภอไพรบิง และอำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๖๘ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติทางหลวง พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับมาตรา ๕ วรรคสาม และมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ ตราพระราชกฤษฎีกาจิ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่ จะเวนคืน เพื่อขยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๑๑๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๑ (พยุห์) – ขุนหาญ พ.ศ. ๒๕๓๖ "

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังกับได้มีกำหนดสี่ปี

มาตรา ๔ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๕ เขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกานี้ อยู่ในท้องที่อำเภอเมือง ศรีสะเกษ อำเภอไพรบิง และอำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ มีส่วนกว้างสองร้อยเมตร ทั้งนี้ ภายใน แนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

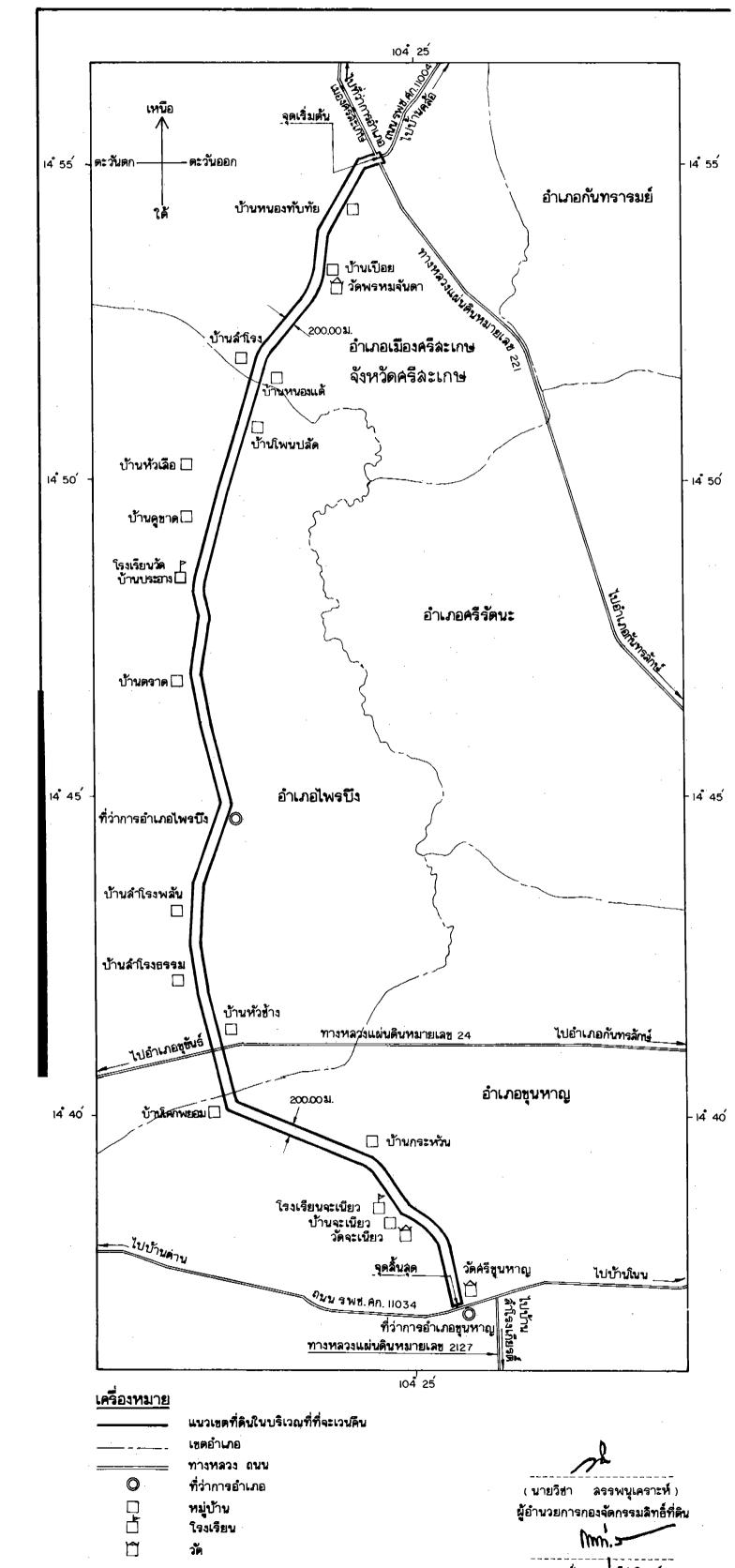
มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี

แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา กำหนดเชตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนดีน เพื่อชยายทางหลวงแผ่นดินหมายเลช 2111

ลายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลช 221 (พยุห์) - ชุนหาญ

พ.ศ. 2536 มาตราล่วน 1: 100,000 0 2 4 6 กิโลเมตร

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากมีความจำเป็นจะต้องขยายทางหลวง แผ่นดินหมายเลข ๒๑๑๑ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๑ (พยุห์) - ขุนหาญ ในท้องที่อำเภอเมือง ศรีสะเกษ อำเภอไพรบิง และอำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ เพื่ออำนวยความสะดวกและความรวดเร็วแก่การจราจร และการขนส่งอันเป็นกิจการสาธารณูปโภค ในการนี้สมควรกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่ดังกล่าว เพื่อให้เจ้าหน้าที่หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเจ้าหน้าที่มีสิทธิเข้าไปทำการสำรวจและเพื่อทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ อสังหาริมทรัพย์ที่จะต้องเวนคืนที่แน่นอน จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้